

[Nielsen Mann.]

skal foretrækkes. Derimod tror jeg, det er første Gang man hører noget om, at de, der er sygdomsforsikrede, ogsaa skal foretrækkes. Jeg ser heller ikke af Lovforslaget, at der er taget Sigte paa dem, men jeg forstaar, at det ærede Medlem mener, at ogsaa de skal foretrækkes — jeg gaar ud fra, at der tænkes paa dem, der staar i anerkendte Sygekasser.

Jeg skal da tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at § 7 udgaar af Forslaget. Der er efter min Mening ingen virkelig Begrundelse for denne Paragraf. Hvis den højtærede Minister vil udtage § 7 af Lovforslaget, er mit Parti villigt til at stemme for det. Ja, vi kan endda gøre det med Glæde. For det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Landbruget i mange Aar har levet under saadanne Vilkaar, at vi kan trænge til en saadan Støtte, og selv om vi ogsaa nu staar umiddelbart foran Valget, hilser vi med Tilfredshed, at den højtærede Minister stiller Forslag, som støtter det betrængte Landbrug.

Krarup: Da det foreliggende Lovforslag var til Behandling i det andet høje Ting, sagde den socialdemokratiske Ordfører, at Lovforslaget var udarbejdet af Statsministeriets Raastofkommission af 14. Januar 1937. Uden Resultater har denne Kommissions Arbejde altsaa ikke været, men hvis der ikke kommer andet ud af dette Arbejde, som vi Landmænd havde set hen til med store Forventninger, saa er det dog et ringe Resultat. Saa kunde man fristes til at sige, at Bjerget har født en Mus. Der er, som sagt, med store Forventninger set hen til Raastofkommissionen, og vi haaber, at der maa komme noget mere ud af dens Arbejde.

Nu er der altsaa foreløbig kommet dette Lovforslag, som vi i og for sig maa hilse med Tilfredshed, selv om vi synes, at ogsaa andre Ting allerede nu kunde have været bragt i Forslag af denne store Raastofkommission. Vi synes f. Eks., det havde været naturligt, om disse sagkyndige, som har haft alle Midler til Raadighed til at kunne finde ud af, hvad der var rigtigt og gavnligt, var gaaet ind for en Kornordning. Jeg minder om, at en meget

kendt og dygtig jysk Landmand har udkastet en Plan til en Kornordning, hvorefter Kornavlén i Danmark skulde gøres rentabel i Stedet for at alle vi, som har Korn til Salg, nu ligger med Byg, saa pæn, som vi vel aldrig nogen Sinde har avlet den før, og ikke kan faa mere end 11 Kr. pr. Tønde, hvilket er 3, maaske 4 Kr. under Produktionsprisen. Hvis der kunde blive stillet os i Udsigt, at vi kunde faa en nogenlunde rimelig Pris for vore Varer, vilde Kornarealet, som nu er 40 pCt. af det dyrkede Areal, sikkert stige til 50 pCt. Vi kunde i saa Fald kornføde os selv, og det vilde betyde overordentlig meget for hele Statshusholdningen. Det er regnet ud, at det kunde betyde en Valutabesparelse paa et halvt Hundrede Millioner Kroner. Jeg kan naturligvis ikke sige det nøjagtigt, men Tallet ligger vel et Sted deromkring. Tænk, hvad det ogsaa vilde betyde, hvis Raastofkommissionen var gaaet ind for, at vi hvert Efteraar skulde søge at udnytte de Markeder for fin Maltbyg, der ligger omkring os, saa at den højtærede Landbrugsminister, som sikkert gerne vilde være gaaet med til noget saadant i Aar, men har manglet Beføjelse dertil, kunde lade os udføre 1 Mill. eller 1½ Mill. Tønder af vor fine Maltbyg. Det vilde i et Aar som dette have givet Landbruget en haardt tiltrængt Hjælp, og det vilde have givet mange Penge hjem i Forretningen Danmarks Pengekasse; ca. 12—15—20 Mill. Kr. kunde man regne, at en saadan virkelig vel forberedt Eksport af Maltbyg kunde have givet os.

Naa, men lad nu det ligge. Jeg vil blot have Lov til at fremføre, at det staar paa mange Landmænds Ønskeseddel, at denne statsministerielle Raastofkommission, som nu har siddet i 1½ Aar, virkelig maa føle sit Ansvar og komme med Forslag, som kan betyde noget ogsaa for det danske Landbrug.

Selve det foreliggende Lovforslag anser jeg for fornuftigt, godt og dygtigt udarbejdet. Der er mange udmærkede Enkeltheder i det, som f. Eks. den, at Laanene er afdragsfrie de første 2 Aar og derefter skal betales tilbage i Løbet af 10 Aar, saa at de faar en Løbetid paa 12 Aar. Det er en Hensynsfuldhed, en Haandsrækning til dem, der føler sig tiltrukket